

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αί μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις μας ἐγένοντο καὶ πάλιν ὀμαλαί. Διερχομένης τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρεσβεία ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου ἐπεσκέψατο τὴν Ἀνασσαὺν ἡμῶν κομίζουσα μάλιστα καὶ ἐκλεκτὰ δῶρα. Διὰ τῶν δῶρων τούτων τὰ ὅποια συνίστανται εἰς κεράσια, ἀμνούς, ὄρνιθας καὶ ἄλευρον πιστεύομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἤρθη πᾶσα ἔρις μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Σουλτάνου. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἐπαύσε τὸν Μητροπολίτην Σερρών, ὅτι φυλακίζει ἀδιακρίτως (κυριαλεκτικῶς) πάντα Ἑλληνα ὑπήκοον, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι δὲν εἶνε καὶ μικρὸν πρᾶγμα νὰ μᾶς χρίσῃ δέκα ἀμνούς καὶ ἓνα σάκκον ἄλεύρου!

*

Βεβχίως ὁ Σουλτάνος θὰ μᾶς ἐκλαμβάνῃ ὡς μωρὰ παιδία, ἂν μὴ ὡς μωροὺς ἄνδρας. Μόλις ἐννοήσῃ, ὅτι ἐχολιάσαμεν καταφεύγει εἰς δῶρα, καὶ τί δῶρα! ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια δίδουσι συνήθως εἰς τὰ κακομαθημένα παιδία τὰ ὅποια αἰωνίως κλαίουσι. Μετὰ τὸ Ἰμτιάζ μᾶς ἐδόθησαν αἱ ὄρνιθες καὶ τὰ κεράσια!

*

Τὸ ταξίδιον αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον, ἐξ ὧν ἐπεχείρησαν τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς μας οἰκογενείας, ὕπερ ἀπέπερεν ἀληθῶς καρπὸς ἀγλαοῦ.

*

Ἄλλὰ τί ἀβρόφων πρᾶγματι αὐτὸς ὁ Σουλτάνος! . . . τί ἱππότης! Ἐφρόντισε μὲ πολλὴν ἀγχίνοιαν, ὥστε τὸ ἐνδιαφέρον του νὰ εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν . . . τῶν πραγμάτων.

*

Τόσον καιρὸν ἠποροῦμεν ὅλοι διατὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν, ὁ πρῶτος δῆμος τοῦ βασιλείου νὰ βαίῃ μὲ τόσην βραδύτητα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Ἐκ τυχαίας συμπτώσεως ἀνεκαλύφθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ αἰτία ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐποτιζέτο μὲ . . . χελώνας!

*

Φανταζόμεθα τὸν ταλαίπωρον ἐκεῖνον προπάτορά μας, ὅστις εἶπεν «ἄριστον ὕδωρ» καὶ τὸν φανταζόμεθα πίνοντα τὸ ὕδωρ τὸ ὅποτον καὶ ἡμεῖς πίνομεν. Ἦτο ἀδύνατον ὅχι νὰ τὸ ἀποκαλέσῃ ἄριστον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ἐδοκίμαζε καὶ. Καὶ ἐν τούτοις ἡμεῖς τὸ πίνομεν καὶ θὰ τὸ ἐπίνομεν μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, ἐὰν δὲν εὐρίσκητο εἰς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον εἰς γέρον, ὅστις νὰ μᾶς λυτρώσῃ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς τὸν ὑπεστηρίξαμεν κατὰ τὰς περὶ θούσας ἐκλογάς. Εἶχομεν ὑπ' ὄψει, ὅτι οἱ γέροντες, ὅσον παλιμπαιδες καὶ ἂν εἶνε, πάντοτε ἐπιτελοῦσιν ἔργα σωφρονέστερα τῶν νέων.

*

Καὶ μίαν πρότασιν.

Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν δῶρων τοῦ Σουλτάνου νὰ τῷ στείλωμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγας φιάλας ὕδατος ἐκ τῆς Χελιδονοῦς.

*

Τὰ προβλήματα τὰ ὅποια ἔθεσεν ὁ Πρωθυπουργὸς πρὸς λύσιν εἰς τὴν συστηθεῖσαν μεγάλην ἐπιτροπὴν πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ περιφρούρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων ἀπὸ τὰς ἀρπακτικῆς διαθέσεις τῶν

διαχειριστῶν, εἶνε πολλὰ καὶ ποικίλα. Δύνανται ὅμως νὰ συνοψισθῶσιν εἰς ἓν καὶ μόνον, εἰς τὸ δημῶδες ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἔμεινεν ἄλυτον: Τὰ ψάρια σωστὰ καὶ ἡ γάτα χορτάτη!

*

Μὲ ὅσα καὶ ἂν λέγῃ ὁ Τίσας καὶ πᾶς ἄλλος ἀπαισιόδοξος, ὁ πόλεμος ὀριστικῶς ἀπεσοβήθη. Τὸ τρανότερον εἰρηνικὸν δείγμα, εἶνε ὁ κατ' αὐτὰς τελεσθεὶς γάμος τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Εἰρήνης.

*

Ἐὰν ἤμην ἀρκετὰ πλούσιος, ἤθελα νὰ δωρῆσω εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Μάνεσσην ἓν ἀλφειοτάριον. Ἐκεῖ μέσα θὰ εὐρίσκειν ὅλα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια πάντοτε ζητεῖ καὶ ποτὲ δὲν εὐρίσκει.

Ἄξιός

ΑΓΑΛΜΑ ΝΕΑΝΙΟΥ

Ἐπειδὴ τοσοῦτος ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα θέρους διὰ τὴν ἀνακάλυψιν (κυριολεκτικῶς) δύο ἀγαλμάτων καὶ μιᾶς προτομῆς, δίδομεν ἐν τῇ Ἄστει τὴν εἰκόνα τοῦ ἑτέρου τούτων, τοῦ ἀρτιμελεστέρου ἅμα καὶ ἀξιολογοτέρου. Αἱ ἀρχαιότητες αὐταὶ εὐρέθησαν κατὰ τὴν νέαν ὁδὸν τὴν παρὰ τῇ Ὀλυμπίῳ ἀνευρὸν δ' αὐτὰς ἐπιστάτης τοῦ ἐργολάβου τὰς μετέφεραν ἀφελέστατα εἰς τὸν οἶκόν του, ἔσκαψε δὲ ἐκεῖ ἐν τῇ κήτῳ του καὶ ἔθαψε ταύτας. Ἐφρόντισε μάλιστα ν' ἀνορύξῃ βαθεῖς τάφους ἐν τῇ αὐτῇ του, ὅπως κυρώσῃ, ἐν ἀνάγκῃ, τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ του, ἵνα κατὰ νόμον ἔγῃ τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε βλέπετε νομικώτατος. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο κατὰ καλὴν ἢ κακὴν μοῖραν, ξακουστόν! Καὶ συγχρόνως ἐλάβαν τούτου γνώσιν ἢ τε ἐφορέα τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν μετ' οὐ πολὺ δὲ τὰ ἀγάλματα ἤγοντο τὸ δεύτερον εἰς τὸ φῶς καὶ μετεκομίζοντο εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Τὸ εἰκονιζόμενον ἀγαλμα παριστᾷ νεανίαν γυμνόν. Δυστυχῶς ἐλλείπουσιν αἱ χεῖρες, τούτου δὲ ἔνεκα οὐδὲν ὀνόμασις τούτου ἔσται ὑποθετικὴ. Τοῦτο εἶνε μόνον βέβαιον, ὅτι δὲν εἶνε ἀγαλμα Ἀντινόου, ὡς ἐγράφη. Ἡ ἐργασία τοῦ ἀγάλματος, ἡ ἤμισα ἀληθῶς τεχνικὴ, μαρτυρεῖ σὺν ἄλλοις τὴν κατὰ μεταγενεστέρους χρόνους ποιήσιν αὐτοῦ. Τοῦναντίον ὁ τύπος εἶνε ἀρχαϊκός. Εἶνε ὥστε πάντως ἔργον ἀρχαιότητος τέχνης, μιμητικῆς τοῦτέστιν ἀρχαιοτέρου τύπου, ὃν δὲν ἴδονατο νὰ ἀποδώσῃ ἐν ἅπασιν καὶ καθόλου. Ἐν τούτοις τὸ ἀγαλμα αὐτὸ εἶνε πολυτιμώτατον διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσεῖου, ἥτις σπάνην ἔχει ἔργων τοιαύτης τέχνης καὶ διατηρήσεως.

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι δίδομεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς συγχρόνως ἀνευρεθείσης προτομῆς. Εἰκονίζεται ῥωμαῖος ποιγωνοφόρος κατὰ τῆς ἀνδρικήν αὐτοῦ ἡλικίαν. Ἡ ἐργασία τῆς κεφαλῆς ταύτης εἶνε ἐπιμελής. Ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου ἀμίμητος.